

арови си пъкестии ико лице, че то е било  
точно идентично във всички съществуващи  
български книжни източници и да е

## Новото основание

„Зашото никой не може да положи друго основание, ос-  
вѣнъ положеното, което е  
Иисусъ Христосъ“<sup>1)</sup>)

„Азъ съмъ пътътъ, истина-  
та и животътъ“<sup>2)</sup>).

Тия два стиха иматъ съотношение. Какво трѣб-  
ва да разбираме подъ думитѣ: „Никой не може  
да положи друго основание“? Азъ ще взема  
стиха въ неговия обикновенъ, широкъ смисълъ.  
Основа — това е една прозаична дума. Кой не  
говори за основа? Градишъ кѫща, казвашъ: „Ту-  
рямъ основи“; насновавате платно, казвате пакъ:  
„Туриамъ основа“; правите нѣкое химическо съе-  
динение, тѣрситѣ пакъ основата. Въ геометрия  
основа наричатъ опорната точка. Слѣдователно,  
и за съществуванието на самия животъ потрѣбна  
е такава основа, такава опорна точка. Въ как-  
во седи имено тази основа? Казва се, че не може  
да се положи друга основа, сир. ние не можемъ  
да измѣнимъ основата на живота; не можемъ да  
измѣнимъ човѣшката мисълъ, човѣшките желания,  
човѣшката воля, сир., не можемъ да ги измѣнимъ  
въ тѣхната сѫщина. Вие не можете да направите  
една мисълъ да не е мисълъ; вие можете да я

<sup>1)</sup> І. Кор. 5: 11.

<sup>2)</sup> Ев. Иоанъ 14: 6.